

baaret foreløbige Summer under et vist Forbehold med Hensyn til mulig indtrædende Selveindom, det er skeet, for noget Ministerium for Kirke- og Underviisningsvæsenet blev oprettet; og hvad der er omtalt om Fæstegaarde, der henstode ledige, fordi man var i Forlegenhed med Hensyn til Afgjørelsen, det angaaer ogsaa den ældre Tid, og Ministerierne have ikke havt andet dermed at gjøre end hos den specielle Godsbeskyttelse at søge Oplysning om, hvorfor Gaardene henstode fæstede og dernæst at drage Omfarg for, at Fæstelovgivningen kom til Anvendelse, saalænge man ikke havde nogen anden Lovgivning. Dette troer jeg, at burde siges ligesaavel for min ærede Formands Skyld som for min egen Skyld. Jeg slutter altsaa med at anbefale Loven til Antagelse som en Udvidelse af Loven af 8de April 1851, en Udvidelse, der har sin fuldkomne Grund, og som ikke bør lide derunder, at der i Loven af 8de April 1851 kan være Ufuldkommenheder efter enkelte Medlemmers Mening. Selv i Loven, som den nu foreligger her, er der en Ufuldkommenhed, som jeg for min Deel kunde ønske afhjulpen, og som mulig kan blive afhjulpen, da den ved Antagelsen her jo ikke er vedtaget som endelig Lov, og det er nemlig den Maade, hvorpaa Forholdet med det kalkreuziske Gods er afgjort, men min Mening om dette Punct har ikke den Indflydelse paa mig, at jeg derfor skulde undlade at søge en Foranstaltning fremmet, som jeg troer i sin Heelhed er vel begrundet og er nødvendig, naar man vil have Consequents i Lovgivningen om Gjenstande, om hvilke ganske de samme Forudsætninger gælde.

Monrad: Jeg kan ikke anerkjende, at de ældre Resolutioner gjøre denne Lov nødvendig, da jeg troer, at Regjeringen i sin tidligere Fremgangsmaade har taget tilstrækkelig retfærdigt Hensyn til disse Resolutioner, og endnu mindre kan jeg forstaae, hvorledes man, idet man støtter sig paa disse Resolutioner, kan ville udvide de deri indeholdte Bestemmelser til Gods, for hvilke de slet ikke ere givne. Den høitærede Cultusminister bemærkede, at Loven af 8de April 1851 er fremlagt af Regjeringen; dette er ikke Tilfældet, den blev fremlagt af den ærede Rigs-

dagsmand for Holbek Amts 1ste Valgkreds (B. Christensen), og han gjorde det ikke paa Regjeringens men paa sine egne Vegne. Jeg maa tilstaae, at de Dittringer, der ere komne fra den ærede Rigsdagsmand for Holbeks Amts 2den Valgkreds (Tscherning), slet ikke have overrasket mig; det er nemlig kun en Gjentagelse af hans sædvanlige raffe Maade at dømme om Forhold og Personer paa (Tscherning: Hør!), som kun har gjentaget sig her (Tscherning: Hør!). At den ærede Rigsdagsmand derved ogsaa er kommet i Modsigelse med sine egne tidligere Dittringer om min Fremfærd i denne Sag, det skal jeg heller ikke lægge Vægt paa, thi det er jo heller ikke noget nyt for Thinget (Tscherning: Hør!), og jeg veed meget godt, at saadanne strenge Domme ikke engang af den ærede Rigsdagsmand selv tillægges videre Betydning (Hør!).

Cultusministeren: Det er ved en Forsættelse, at jeg har sagt, at Loven af 8de April 1851 var forelagt af Regjeringen; jeg har ikke glemt, at den nævnte Rigsdagsmand foreslagde Sagen. Forøvrigt vil det dog være Thinget bekendt, at det Princip, hvorpaa Loven nu hviler, der væsentligen afviger fra den nævnte Rigsdagsmands Forslag, indbragtes under Sagens Forhandling, og at dette hidrørte fra Regjeringens Medvirkning.

Bligen-Finecke: Efterat jeg begjærede Ordet, har den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 4de Valgkreds (Monrad) udtalt sig, og hvad jeg ønskede at sige, er af ham bleven fremhævet med saa stor Klarhed og Sagkundskab, at jeg kun vilde svække Indtrykket, naar jeg vilde gjentage det. Jeg skal derfor indskrænke mig til, i Genhold dertil, og til hvad jeg ved 1ste Behandling udtalte, at erklære, at jeg agter at stemme imod Loven.

Mourier: Jeg havde ikke ønsket at tage Ordet under denne allerede noget langvarige Slutningsforhandling i nærværende Sag, men har dog fundet mig opfordret dertil ved det Foredrag, vi nylig hørte af den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds (Tscherning), hvilket Foredrag var fuldt af Gentydninger, velforstaaelige for Den, der kjender de Anskuelse, han repræsenterer. Jeg